

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Jeg gjorde i min indledende tale meget klart opmærksom på, hvilke forventninger jeg har stillet til Danmarks Radio med hensyn til rationaliseringer, med hensyn til at få øget udbytte af de givne midler. Jeg gjorde opmærksom på, at der i en stor institution med en vækst som den, Danmarks Radio har haft, vil være perioder, hvor fremgangsmåder, som har været hensigtsmæssige engang, ikke er det længere, og at de vanskeligheder, der deraf følger, må rettes.

Men hr. Bertel Haarder kan ikke i god tro forvente, at jeg fra denne talerstol i dag skal gå i detaljer med hensyn til, hvad mine forventninger er til Danmarks Radios måde at behandle de meget store problemer på, som de behandler i øjeblikket. Mine forventninger til Danmarks Radio bliver kanaliseret ad de rette kanaler, og denne talerstol er netop ikke i dag den rette platform derfor.

Til hr. Poulsgaard har jeg et par bemærkninger, før jeg går tilbage til essensen i hr. Bertel Haarders indlæg. Hr. Poulsgaards bemærkninger kan ikke overraske mig meget, og jeg må deroverfor gentage det, som jeg har sagt til hr. Bertel Haarder. Det er ikke rigtigt, når hr. Poulsgaard hævder, at jeg ikke vil gøre noget som helst. Jeg har meget klart givet til kende, at meget skal gøres i den udvikling, som ligger foran os.

Det er ganske forkert, når hr. Poulsgaard hævder, at en forøgelse af egenproduktionen og en styrkelse af Danmarks Radio ikke er spørgsmål, som jeg er parat til at forberede med henblik på den fremtidige situation, hvor vi jo vil komme ud for en bombardering af påvirkninger udefra, en bombardering, som gør det i allerhøjeste grad nødvendigt, at vi styrker de danske udsendelser, således som det også er påvist af andre, bl. a. fru Marianne Bentsen-Pedersen, af hensyn til dansk tradition.

Jeg vil dertil føje, at det er i allerhøjeste grad vigtigt, at vi også styrker de nordiske udsendelser, og det er spørgsmål, som jeg arbejder meget intenst med, også i det direkte nordiske samarbejde, jeg tager del i. Disse påstande er altså lige så nemme at fremsætte, som de er forkerte.

Til hr. Bertel Haarder vil jeg sige, at man kan få meget ud af tal. Vi har jo det samme talmateriale at gå ud fra, og jeg kan sige, at det er forkert, når hr. Bertel Haarder taler om en stigning på 28 pct. Realstigningen er

18 pct. Den fremkommer som relationen imellem udgifterne på 80 pct.s stigning og pristallet på 53, ikke som differencen imellem disse to tal. Disse 18 pct. svarer præcis til personalestigningen, og radiosendetiden er i samme periode vokset med 30 pct., og TV-sendetiden er steget med 27 pct.

Det, som er problemet – og det er et problem, vi erkender – er, at egenproduktionen er gået ned, ikke meget, men noget, i de senere år; og det er en bestemt holdning, som præger både den socialdemokratiske gruppe i radiatorådet og den nye radiatorådsformand, en holdning, som jeg i allerhøjeste grad støtter og deler, at et af de vigtigste programpunkter for den allernærmeste fremtid i udviklingen af Danmarks TV er en styrkelse af egenproduktionen.

Her kan jeg fuldstændig slutte mig til de udtalelser, som hr. Bertel Haarder har citeret fra hr. Hans Jørgen Jensens artikel i medarbejderbladet, Dråben. Der er intet modsætningsforhold. Der er tale om de samme intentioner.

Hr. Bertel Haarder gik meget ind i spørgsmålet om arbejdstidsregler, og jeg skal kun sige noget alment og ikke noget konkret om det, nemlig gøre opmærksom på, at Danmarks Radios arbejdsvilkår jo er præget af, at opgaverne er spredt over hele ugen, om ikke over hele døgnet, så dog over et meget stort antal af døgnets timer, hvilket på et tidspunkt, hvor det almindelige på arbejdsmarkedet er 8 timers daglig samlet arbejdstid, må give merudgifter. Der er sket det, at både staten og det private arbejdsmarked ved de seneste overenskomstfornyelser har valgt at lægge de økonomiske forbedringer, lønpuljen, over på disse ulempetillæg i betydeligt omfang, og denne interesse har personaleorganisationerne, så vidt jeg er informeret, delt.

Men det hindrer ikke, at jeg også må stille som et krav, at der bliver rationaliseret på en sådan måde, at de forskellige aftaler, som forskellige medarbejdergrupper har, ikke kommer i en sådan konflikt med hinanden, at den ene gruppe hindrer den andens arbejde. Det er et af de problemer, vi kender og arbejder med.

Forholdet er jo det, at overenskomster og aftaler er opsagt og nu er i den begyndende fase af en genforhandling, og jeg kan forsikre hr. Bertel Haarder og de øvrige ordførere,